fotbal

DE LA ȘEDINȚA BIROULUI F.R.F.

● Măsuri în vederea reluării activității competiționale ● „Cupa Mexic 1970" — pentru perioada de întrerupere

Ieri la amiază, Biroul Federației române de fotbal s-a întrunit într-o ședință de lucru, sub președinția tov. Mircea Angelescu.

După ce a fost stabilită ordinea de zi a ședinței Comitetului federal, tov. Ștefan Socaciu, președintele Comisiei de competiții și disciplină, i-a informat pe membrii Biroului federal în legătură cu măsurile luate în vederea reluării activității competiționale oficiale pe anul 1970.

Aceste măsuri (trimise tuturor secțiilor de fotbal cu echipe în diviziile A, B și C, precum și comisiilor județene de fotbal) se referă, printre altele, la: a) punerea stadioanelor în perfectă stare de joc; b) acțiuni de propagandă în rîndul spectatorilor, pentru înțelegerea cît mai bună a regulilor de joc și pentru o atitudine cît mai corectă și civilizată față de arbitrii, jucătorii și conducătorii echipelor adverse; c) asigurarea ordinei în timpul desfășurării jocurilor și după terminarea acestora în scopul preîntîmpinării și înlăturării incidentelor; d) intensificarea muncii de educare cu jucătorii, pentru ca aceștia să aibă o atitudine corectă în timpul jocului; e) respectarea de către antrenori a indicațiilor F.R.F. cu privire la sarcinile lor în timpul jocurilor, pentru ca aceștia să devină sprijinitori activi ai arbitrilor (să nu intre pe terenul de joc, să nu comenteze deciziile arbitrilor prin vorbe și gesturi, să nu-și îndrume echipa de pe linia de tușe etc.).

De asemenea, Comisia de competiții și disciplină a informat Biroul federal că a întocmit regulamentul unei competiții dotate cu **„Cupa Mexic 1970"**, care să se desfășoare în perioada de întrerupere a campionatului diviziei A (19 aprilie — 17 iunie) și la care să participe toate echipele de divizia A.

Azi, la sediul C.N.E.F.S

ȘEDINȚA COMITETULUI F.R.F.

Astăzi, de la ora 9,30, are loc la sediul C.N.E.F.S. ședința Comitetului Federației române de fotbal.

Pe ordinea de zi figurează următoarele puncte:

1. Unele sarcini actuale ale fotbalului.

2. Stadiul de pregătire a echipei naționale de fotbal (referat pe care-l va prezenta antrenorul Angelo Niculescu).

3. Aprobarea bugetului Federației române de fotbal.

ÎN MIJLOCUL ARBITRILOR

Cu o săptămînă înainte de reluarea campionatului de fotbal, arbitrii noștri fruntași, din toată țara, s-au întîlnit ieri dimineață, la București, în cadrul unei consfătuiri menite să contribuie la realizarea unui nou salt calitativ în domeniul arbitrajului. Spunem nou, fiindcă, evident, s-au făcut pași înainte în acest domeniu, în sezonul trecut, ceea ce a asigurat nu numai o mai bună desfășurare a jocurilor, dar în același timp a contribuit și la ridicarea calității fotbalului practicat de către echipele noastre. Acest aspect a fost relevat în referatul prezentat de George N. Gherghe, președintele Colegiului central al arbitrilor, menționîndu-se activitatea constant bună a lui I. Ritter (care, potrivit unei hotăriri discutabile, luate mai de mult și menținută, nu știm de ce, ar urma să părăsească arbitrajul, în 1971, cînd va împlini 50 de ani), Cornel Nițescu, Aurel Bentu, Gr. Birsan, V. Dumitrescu, N. Rainea, N. Petriceanu, Gh. Popovici, C. Bărbulescu, St. Birăescu etc.

Analizînd activitatea de arbitraj din turul campionatului, referatul s-a oprit și asupra mijloacelor de a realiza arbitraje și mai bune în sezonul viitor. Acestea încep cu buna pregătire fizică, pe fondul căreia urmează să fie puse în valoare caracteristicile esențiale: corectitudinea, concentrarea, promptitudinea și autoritatea.

Luările de cuvînt, care au urmat referatului, au fost mai puțin interesante. Cu cîteva zile înainte de începerea activității oficiale, ar fi fost mai util să ascultăm cuvîntul arbitrilor, decît al președinților de colegii județene, preocupați doar de micile probleme locale, pe care ei le socotesc cap de țară...

Prezent la consfătuire, tov. Mircea Anghelescu, președintele Federației române de fotbal, a lansat o invitație la o colaborare cît mai strînsă, la o poziție critică dar principială, arătînd că el înțelege ca toate problemele care privesc fotbalul nostru să fie discutate cu „ușile deschise".

MECIURI AMICALE

F. C. Argeș — Rapid 2-1 (1-0)

Circa 2 000 de spectatori au fost prezenți pe stadionul „1 Mai" pentru a urmări întîlnirea amicală dintre cele două formații. Jocul a avut două aspecte diferite. În prima repriză (care a fost mai disputată și cu mai multe faze frumoase) vioara întîi a fost Dobrin, creator a numeroase faze de gol. În min. 15, o combinație Dobrin—Nuțu—*Roșu* se soldează cu un gol înscris de ultimul. În repriza a doua Dobrin rămîne în cabină și echipa își pierde din luciditate, permițînd oaspeților să preia inițiativa și să înscrie, în min. 60, prin fundașul *Pop*. În continuare, jocul devine confuz. În min. 90 Circiumărescu centrează, înalt, în fața porții și *Radu* reia, cu capul, în plasă. **(ILIE FEȚEANU — coresp. principal).**

Dinamo București — Universitatea Craiova 1-1 (1-1)

Peste 6 000 de spectatori au ținut să asiste, pe o vreme într-atît de friguroasă încît ne înghețase pînă și pasta din pix, la o partidă amicală viu disputată, de bun nivel tehnic, mai ales în prima repriză. Terenul foarte bun, cît și apropierea returului, au făcut ca cele două echipe să ia foarte în serios acest amical (uneori prea în „serios", dovadă cei doi jucători craioveni — Deselnicu și Bălan — accidentați în primele 10 minute). Dinamo a prezentat o formație în care Nunweiller IV și Both s-au integrat destul de bine în angrenajul echipei și în care dintre „mexicani" a reapărut doar Radu Nunweiller. Scorul a fost deschis în min. 6, după o „clasică" cursă a lui *Pircălab*, încheiată cu un șut-centrare, deviat în propriile poartă de *Bitlan*.

Universitarii craioveni, între care o impresie deosebită a lăsat Strîmbeanu, au o echipă destul de bine pusă la punct pentru perioada actuală. Ei au trebuit însă (din cauza accidentărilor survenite) să recurgă, în repriza a doua, la Deliu ca înaintaș, ceea ce, evident, nu e o soluție. Golul craiovenilor a fost înscris de *Niță* (min. 26), care, primind o pasă excelentă de la Oblemenco și profitînd de o neînțelegere dintre Pîrvu și Nunweiller IV a înscris pe lîngă Coman.

A arbitrat bine *C. Iofciu*.

DINAMO: *Coman* (min. 46 *Cavai*) — *Dobrău* (min. 46 *Cheran*), *Nunweiller IV*, *Pîrvu*, *Ștefan*, *Cheran* (min. 46 *Nunweiller VI*), *Both*, *Pircălab*, *Frățilă*, *D. Popescu* (min. 50 *Haidu*), *Sălceanu*.

UNIVERSITATEA CRAIOVA: *Oprea* (min. 46 *Papuc*) — *Niculescu*, *Deselnicu* (min. 5 *Ivan*), *Bitlan*, *Țană*, *Strîmbeanu*, *Ivan* (min. 9 *Donose*), *Martinovici*, *Oblemenco*, *Neagu* (min. 46 *Deliu*), *Bălan* (min. 10 *Niță*).

D. GRAUR

DINAMO BACĂU — POLITEHNICA IAȘI 2-1 (1-0)

MOINEȘTI, 1 (prin telefon). Pe stadionul „Petrolul" din localitate s-a disputat meciul amical dintre echipele Dinamo Bacău și Politehnica Iași. Meciul a fost urmărit de circa 3 000 spectatori. Întîlnirea a constituit o bună verificare pentru ambele formații înaintea etapei de campionat. Dinamo Bacău a dominat mai mult, avînd și două bare în min. 15 și 35, prin Duțan și Pană. Au marcat: Traian Popescu (min. 20) și Ene Daniel (min. 71) din lovitură liberă de la circa 20 m, pentru Dinamo Bacău, și Lupulescu (min. 90) pentru Politehnica Iași. A arbitrat Nicolae Rotaru.

Au jucat formațiile:

DINAMO BACAU: Fugaciu — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss, Vătafu, Duțan, Pană, Tr. Popescu, D. Ene, Băluță (min. 46 Sănăuceanu).

POLITEHNICA IAȘI: Constantinescu — Gavrilă, Ianul, Alecu, Romilă (min. 46 Sofian), Lupulescu, Contardo, Incze IV (min. 46 Marica), Cuperman, Moldoveanu, Goleac (min. 46 Simionaș).

AL. STOIANOVICI și C. PANAIT — corespondenți

Crișul — Olimpia Oradea 4-1 (1-0)

Terenul Crișul, acoperit cu un strat subțire de zăpadă, a găzduit o interesantă partidă de verificare. După o primă repriză echilibrată, în partea a doua a jocului, Crișul domină cu autoritate, obținînd o victorie categorică. Au înscris *Arnotchi* (min. 40 și 83), *Kun II* (min. 50 și 69) pentru Crișul, respectiv *Harșani* (min. 84).

CRIȘUL: *Catona* — *Sătmăreanu II*, *Sărac*, *E. Naghi*, *Popovici*, *Dărăban*, *Ceaușu* (*N. Alexandru*), *Casai* (*Cefan*), *Arnotchi*, *Kun II*, *Cociș*. **(V. SERE — coresp).**

„U" Cluj — C.F.R. Cluj 3-1 (1-0)

Partida a constituit o utilă verificare pentru ambele formații. Studenții au demonstrat o bună pregătire tehnică și o orientare tactică superioară. Ceferiștii au jucat în prima repriză bine, dar au căzut, din punct de vedere fizic, în repriza secundă. Au marcat: *Munteanu* (min. 38 și 53) și *Barbu* (min. 80), pentru „U", respectiv *Ionescu* (min. 73). **(N. TODORAN — coresp.)**

Steaua — Șoimii Buzău 10-0 (4-0)

Ieri pe stadionul Ghencea, în meci de verificare, Steaua București a învins cu scorul de 10—0 echipa de divizia C Șoimii Buzău. Militarii s-au mișcat bine, pe un teren desfundat. Au marcat Ștefănescu (4), Tătaru (2), Negrea (2) Pantea și Voinea.

STEAUA: Suciu (Haidu), Cristache, Ciugarin, Negrea, Vigu — Dumitriu III (Rotaru), Voinea — Pantea, Ștefănescu, Tătaru, Creiniceanu (Vlad).

P. PEANA — coresp.

METALUL BUCUREȘTI — SPARTAK VARNA (BULGARIA) 2—2 (2—2)

Meciul a început în nota de dominare a bucureștenilor, care au reușit să deschidă scorul în min. 25 prin D. Emil care a reluat balonul cu capul, din interiorul careului. Echipa bulgară a obținut egalarea prin Boncev (min. 30), care a transformat un penalty. Meciul a devenit din ce în ce mai frumos, iar golurile nu s-au lăsat prea mult așteptate. Astfel, în min. 33, în urma unei acțiuni personale, Iancu a împins balonul în poartă: 2—1. Riposta echipei bulgare a fost energică și, în min. 38, Neagolov a reușit egalarea cu un șut puternic din interiorul careului. În repriza secundă, cu toate eforturile depuse de ambele părți, nu s-a mai înscris nici un gol, meciul terminîndu-se cu un echitabil rezultat de egalitate: 2—2. A arbitrat Gh. Micloș (Buc.).

AUREL PAPADIE

Petrolul Ploiești — Moldova Chișinău U.R.S.S. 3-0 [1-0]

Cîteva mii de spectatori au ținut să asiste la acest meci internațional. Petroliștii au lăsat o frumoasă impresie dovedind o bună pregătire fizică și tehnică, precum și o mare poftă de joc. Au înscris **Grozea** (min. 28 — din 11 m), și **Dincuță** (min. 66 și 87).

PETROLUL: M. Ionescu — N. Ionescu (Cringașu), Bădin, Florea, Gruber, Stănescu (Alexiu), Iuhasz, Dincuță, Grozea, Cotigă (Ciucu), Moraru. (I. TĂNĂSESCU și A. CRISTEA — coresp).

Meciul „U" Cluj — Universitatea Craiova se dispută simbătă

Deoarece, în perioada 9—16 martie echipa divizionară A Universitatea Craiova va susține o serie de jocuri în Iran, Biroul F.R. Fotbal a aprobat — la cererea clubului craiovean — ca meciul cu „U" Cluj (programat inițial pentru 8 martie) să se dispute simbătă.

Arbitrul N. Rainea va conduce în „Cupa Balcanică"

Miercuri 11 martie este programat un joc în noua ediție a „Cupei Balcanice": **Beroe Stara Zagora — Egaleo** (Grecia).

Meciul va fi condus la centru de arbitrul român **Nicolae Rainea.**

UNIVERSITATEA CRAIOVA ÎN IRAN, LA „CUPA PRIETENIEI"

Între 10 și 21 martie, Federația iraniană de fotbal organizează, la Teheran, un mare turneu internațional de fotbal dotat cu „Cupa prieteniei", turneu la care a fost invitată, alături de alte 7 echipe, formația românească Universitatea Craiova.

Organizatorii turneului au decis includerea reprezentantei fotbalului nostru în prima serie a turneului, alături de T.S.K.A. Moscova, selecționata de tineret a Iranului și o echipă maghiară, încă nedesemnată.

Campioana țării gazdă, Pekan, selecționata Pakistanului, Demir Sport Ankara și echipa cehoslovacă Dukla Banska Bystrica vor alcătui cea de a doua serie a turneului.

În vederea participării la turneul de la Teheran, Universitatea Craiova va pleca în Iran luni 9 martie.

LA 3 MARTIE, PRIMA ÎNFĂȚIȘARE...

Într-o fracțiune de secundă trebuie să ia hotărîrea cea mai bună! El este chemat să facă dreptate cînd părțile aflate în întrecere sînt în litigiu la o fază confuză, cînd se încalcă regulamentul de joc. Spectatorii îl urmăresc cu atenție, îi pun în „balanța dreptății" fiecare decizie. Acesta este ARBITRUL, cavalerul fluierului, cum ne-am învățat să-l numim.

Spre cinstea lor, cei mai mulți dintre acești oameni pasionați își fac pe deplin datoria. Prin corectitudine, prin principialitatea de care dau dovadă, ei și-au cîștigat stima și aprecierea sportivilor, antrenorilor, spectatorilor și, de ce să n-o spunem, a cronicarilor.

Se mai întîmplă, însă, ca unele arbitraje să nu se situeze la nivelul cerințelor. Nu de puține ori, deciziile arbitrului au influențat desfășurarea jocului, denaturînd, chiar, rezultatul final. În această situație, în mod firesc, fără intenția de a „desființa" pe cineva, cronicarul, prin natura meseriei sale, atribuie arbitrajului respectiv calificativul meritat: „slab", „foarte slab", sau „sub orice critică". (La divizia A, de mai multă vreme ziarul notează arbitrajele cu stele). Unii dintre arbitri, oameni cu discernămînt și spirit autocritic, recunosc greșelile săvîrșite (în întregime sau parțial). Alții nu. Nimeni însă — cel puțin pînă acum — cînd a primit o stea sau două, un calificativ slab, nu ne-a reproșat că a fost... CALOMNIAT. Iată, însă, că de curînd ni s-a semnalat un caz oarecum ieșit din comun. Despre ce și despre cine este vorba?

În ziua de 19 octombrie 1969, la Giurgiu, a avut loc meciul de fotbal de divizia B, Dunărea—Sportul Studențesc București. Partida s-a încheiat cu victoria gazdelor: 1—0 (acest lucru trebuie reținut, pentru a se vedea că nimeni n-a vrut să se răzbune pe arbitru din sentimentul localpatriotismului). În scurta cronică transmisă telefonic ziarului, corespondentul nostru volutar Traian Barbălată *a relatat:* „În prima repriză, jocul a fost slab și localnicii au ratat cîteva ocazii prin Pană, Chiru și Ulea. După pauză, giurgiuvenii au dominat și au marcat prin Cristache (...). Jocul slab a fost influențat și de arbitrajul, sub orice critică, al lui M. Vasiliu — Ploiești". *(Vezi ziarul „Sportul" din 20 oct. 1969).*

La citirea acestor rînduri, desigur, arbitrul în cauză nu avea nici un motiv să se bucure, mai ales că nu era pentru prima dată cînd primea un calificativ nesatisfăcător. De data aceasta, dînsul s-a simțit însă total nedreptățit. Dar, în loc să se adreseze redacției, pentru a lămuri situația, l-a chemat pe corespondentul nostru — n-o să credeți — în fața comisiei de judecată de pe lîngă Consiliul popular al municipiului Giurgiu.

Ce spune tov. M. Vasiliu în plîngerea adresată comisiei (înregistrată la dosarul nr. 129/1969)? Să spicuim din cele scrise:

„Tov. președinte, subsemnatul Vasiliu Mihai, cu domiciliul în Ploiești *(n.n. urmează adresa)*, chem în fața comisiei de judecată pe numitul Traian Barbălată, corespondent al ziarului „Sportul" în orașul Giurgiu, care consider că *(sublinierea noastră)* SE FACE VINOVAT DE INFRACȚIUNEA DE CALOMNIE PREVĂZUTĂ ÎN ART. 206 CP, pentru următoarele motive: în ziua de 19 octombrie (...) am funcționat ca arbitru la jocul... În ceea ce privește arbitrajul, a fost făcută afirmația că acesta a fost sub orice critică, fapt ce a influențat și calitatea jocului... Imputările făcute nu corespund adevărului... Acest fapt demonstrează, pe de o parte, o deosebită răutate din partea corespondentului respectiv. Iar pe de altă parte, că ne găsim în fața unor fapte de natură să declanșeze unul din rezultatele prevăzute de art. 206 C.P., respectiv sancționarea mea pe cale disciplinară, cît și disprețul din partea publicului. Așa fiind, consider întrunite atît elementele obiective, cît și cele subiective *(n.n. l?)* ale infracțiunii de calomnie..."

★

Să fi avut oare corespondentul nostru vreun necaz pe arbitrul M. Vasiliu și să fi denaturat în transmisia sa adevărul? Iată însă ce scrie și un alt confrate prezent la meciul cu pricina, Petre Cristea de la ziarul „Steagul roșu" din București: „Nu este mai puțin adevărat că și arbitrul M. Vasiliu (Ploiești) a greșit, tolerînd jocul brutal al unora dintre fotbaliști, ba mai mult, influențînd partida cu decizii eronate, care au dezavantajat ambele formații". *Deci, părerile celor doi cronicari coincid.*

Comisia de judecată, conform procedurii, a luat în discuție cererea reclamantului. L-a citat pe pîrît pentru acest „caz grav". În final însă, s-a stabilit (dacă mai era nevoie, că reclamația adresată de M. Vasiliu nu este întemeiată. Normal!

Aflînd de această hotărîre, reclamantul se adresează judecătoriei din Giurgiu, care primește acțiunea și prin citația nr. 335 îl cheamă pe corespondentul nostru Traian Barbălată, în ziua de 3 martie 1970, în calitate de inculpat, în procesul cu Vasiliu Mihai.

★

Acestea sînt faptele, care provoacă, desigur, zîmbete, dar, în același timp, și surprindere. Faptul în sine este cu atît mai regretabil, cu cît reclamantul este în viața de toate zilele jurist! Iată de ce ne permitem cîteva întrebări: de cînd un calificativ dat unui arbitraj necorespunzător înseamnă calomnie? Oare un profesor de școală, care notează un elev cu 2 sau 3 poate fi dat în judecată pentru că l-a... calomniat pe elevul slab pregătit? Ce s-ar fi întîmplat dacă toate echipele nedreptățite de arbitrajul tovarășului Vasiliu l-ar fi chemat în fața justiției? Sau, de pildă, ce s-ar fi întîmplat dacă spectatorii orădeni, de pildă, prezenți la jocul Crișul—Progresul București, ar fi procedat la fel. Iată de ce ne mirăm că tov. Vasiliu a procedat așa. Dar pentru a nu fi suspectați de subiectivism și a nu fi chemați și noi în fața tribunalului, considerăm că e necesară intervenția Colegiului central al arbitrilor, care dispune de date suficiente pentru a-i arăta lui M. Vasiliu că multe dintre arbitrajele sale au lăsat de dorit. Poate cu acest prilej i se va explica și motivul trecerii domniei sale de la lotul republican A al arbitrilor la... B.

Ne mirăm, însă, un fapt: cum de n-a fost dat în judecată și Colegiul central de arbitri pentru această măsură? Să fi fost o scăpare din vedere? Poate...

Constantin ALEXE

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 9 DIN 1 MARTIE 1970

I. Bologna — Milan	2
II. Brescia — Palermo	1
III. Cagliari — Napoli	1
IV. Inter — Juventus	X
V. Lazio — Roma	X
VI. Sampdoria — Bari	1
VII. Torino — Fiorentina	1
VIII. Verona — Lanerossi	1
IX. Catania — Ternana	2
X. Foggia — Monza	1
XI. Livorno — Atalanta	X
XII. Mantova — Reggina	2
XIII. Varese — Modena	1

Fond de premii: 291 190 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală, de la 6 martie pînă la 15 aprilie 1970.

În țară, de la 9 martie pînă la 15 aprilie 1970.

BRUMEL

LUPTA

● Începătinatul ● Brumel nu crede în doctori ● De ce vrea să sară?

„Brumel s-a trezit, și-a amintit imediat de cele petrecute în ajun și multă vreme n-a îndrăznit să-și privească piciorul drept. Pînă la urmă, s-a uitat și a oftat ușurat: piciorul era acolo, la locul lui. Vasăzică nu l-au tăiat. Asta era bine.

Kucerenko lucrase cu finețe, ca un adevărat giuvaergiu. A adunat, bucățică cu bucățică, cele mai mici frînturi de os, le-a așezat, a pus peste ele o placă de metal inoxidabil, pe care a înșurubat-o bine, bine de tot. A făcut o operație magnifică.

Puțin mai tîrziu, Valeri i-a spus:

— Peste vreo două luni o să încep să mă antrenez din nou. Poate puțin mai tîrziu...

Kucerenko a rîs din toată inima. Apoi, devenit dintr-o dată serios, i-a spus:

— Ești bărbat, Valeri, și sper că n-o să începi să te văicărești. Uite, ce e: despre sport, despre sărituri, nici n-o să mai fie vorba. Să nici nu te mai gîndești la asta. Zi mersi că nu ți l-am amputat!...

Doctorul a plecat, iar eu — care mă aflam acolo — mă temeam să-l și privesc. Aproape că nu mi-a venit să cred cînd îl vedeam că zîmbește.

— Voi sări!, **repeta acest încăpățînat. Kucerenko e un chirurg strălucit, dar el n-a avut încă de-a face pînă acum cu sportivi adevărați.**

De cîte ori, în decursul lunilor următoare, n-am auzit de la Valeri acest jurămînt: „Voi sări!".

Nu puteam să mă rețin:

— Valeri, îți amintești, chiar tu recunoșteai că sportul te-a plictisit, că vrei să termini cu el. Acum o ții una și bună: „Mă voi reîntoarce pe stadion, voi sări".

— Am fost un prost, **mi-a răspuns foarte serios Brumel.** Un copil. Nu înțelegeam nimic. Acum, pricep că nu pot trăi fără sport, fără sărituri.

Și Brumel a început lupta. O luptă fără șanse de succes. Din nou fractură, din nou operații, din nou speranțe...

La început, de pretutindeni îi veneau scrisori, cărți poștale, ilustrate. O telegramă a sosit și din Statele Unite, de la Thomas. Igor Kașkarov i-a amintit despre accidentul său, după care a reușit, totuși, să revină printre sportivi. Dar Brumel simțea că nimeni nu crede sincer în vindecarea lui. Și această bătălie fără șanse de victorie a trebuit s-o ducă pînă la sfîrșit singur.

Diacikov, antrenorul cel drag, a dat primul înapoi. Ocupat cu noii elevi, convins că Brumel este pierdut pentru performanță, el a încetat să-l mai viziteze. Brumel nu-l va ierta niciodată aceasta. (Mult mai tîrziu, însănătoșindu-se, el și-a ales un alt antrenor).

Kucerenko i-a dat drumul din spital. Brumel nu putea să facă nici un pas fără cîrje, piciorul era în gips, ceea ce nu-i împiedica să înoate în bazin.

— Înotul este, oricum, antrenament, **se bucura el.**

Dar osul s-a rupt din nou, în același loc. Kucerenko a repetat operația. Cîtva timp, Brumel și-a păstrat moralul, dar curînd a trebuit să se reîntoarcă la spital, de data aceasta la Institutul Central de Traumatologie și Ortopedie.

În I.C.T.O. a stat mai bine de doi ani, cu mici pauze, timp în care nu l-am văzut niciodată fără cîrje sau fără atelă. Marele campion devenise un neputincios. Îl trata profesorul Zoia Sergheevna Mironova. Ea l-a operat de cîteva ori, a convocat consilii medicale, apelînd la cele mai mari somități ale ortopediei. Somitățile dădeau pesimist din cap, în timp ce Brumel o ținea sus și tare: „Voi sări!"

Dar au fost momente cînd însuși Brumel s-a aflat la un pas de disperare. Nu înceta această blestemată de osteomielită, care făcea să-i putrezească osul. Rămas printre puținii alături de el, îmi amintesc de zilele cînd sub patul marelui campion își găseau tot mai des ospăția sticlele de coniac. Mi s-a părut că el începuse să-și piardă încrederea și este foarte greu să-i învinuiești pentru aceasta. Mulți dintre vechii lui prieteni, așa-ziși prieteni, l-au uitat. L-a părăsit și soția sa, Marina.

Îi era foarte greu, dar el brava, nu se tînguia. S-a apucat de învățătură, și-a susținut examenul de stat, a primit diploma de profesor. S-a apucat cu îndîrjire de limba engleză. Căuta să nu se mai gîndească la sărituri.

Ajutoarea Mironovei, doctorul Popova, i-a spus într-o bună zi cu sinceritate:

— Trebuie să luăm totul de la capăt, Valeri. Trebuie să spargem osul și să-l sudăm din nou. Dar piciorul drept va rămîne, totuși, mai scurt.

— Dar ca să nu rămînă mai scurt s-ar putea?

— Teoretic este posibil!

Speranțele renășteau...

● Povestea unui necunoscut ● Plecarea la Kurgan ● Aparatul doctorului Ilizarov

Brumel a plecat din I.C.T.O., înțelegînd că nu mai are ce aștepta. Într-o seară, a primit vizita unui necunoscut, de la care a aflat o istorie uimitoare.

Acest om, avînd o fractură grea a articulației coxofemurale, s-a adresat chirurgului Gavril Abramovici Ilizarov. Doctorul nu s-a încumetat să-l trateze, deoarece traumatismul nu era de competența lui.

— Dar am văzut ce bolnavi sînt vindecați de Ilizarov, **își continuă povestirea oaspetele, și te încredințez, Valeri, că nu este un chirurg, ci un adevărat vrăjitor. O să-ți leculască piciorul.**

În martie 1968, Brumel a sosit la Kurgan.

— Ei, cazul tău nu este chiar cel mai greu întîlnit în practica noastră, **îi spuse Ilizarov, privind mult chinuitul picior al campionului. De ce n-ai venit mai devreme? Acum puteai să și sări. Lui Valeri nu-i venea să creadă.**

— Sînt cam ocupat, îmi pregătesc aspirantura, **continuă Ilizarov.** Vino peste vreo două luni, să spunem în mai. Te voi opera.

Mai tîrziu, în noiembrie, Valeri ne-a făcut cunoștință cu doctorul Ilizarov. Acesta povestea despre munca sa, povestea despre diferitele cazuri pe care le avusese, și aveam impresia că mă aflu într-o lume a basmelor.

— Priviți această femeie, **întinse Ilizarov o fotografie.** Iată cum a venit la noi: un picior era mai scurt decît celălalt cu 23 de cm! Și iată cum a plecat după operație.

Din imaginea următoare ne zîmbea aceeași femeie, cu picioarele de aceeași lungime!

— Vă amintiți, Gavril Abramovici, întîmplarea cu bolnavul K? — **intră în vorbă dr. Anatoli Kaplunov, ajutorul lui Ilizarov.**

Bolnavul K. venise la Ilizarov cu o dublă fractură deschisă a piciorului. A plecat sănătos. De bucurie a băut un păhărel mai mult și a avut un accident de mașină. Și din nou și-a rupt un picior. De data aceasta pe celălalt. Osul lecuit de dr. Ilizarov rezistase...

Ilizarov are peste 50 de ani. De fel este din Caucazul de Nord. E un bărbat frumos, cu niște mustăți stufoase, foarte îngrijite. A fost medic de țară. În anul 1951, la un consiliu științific, a prezentat un referat despre aparatul inventat de el.

Acest aparat, care fixează locul fracturii în două planuri, vertical și orizontal, nu-l împiedică pe bolnav să meargă. Dacă Ilizarov, după consultarea bolnavului, se apucă de operație, poți fi sigur că totul va fi în ordine.

De 19 ani lucrează acest chirurg minunat în orășelul Kurgan, departe de marile centre medicale. De 19 ani continuă discuțiile în lumea medicală despre doctorul din Kurgan și metodele sale. Ilizarov ascultă cu atenție ce spun adversarii săi (fiind convins că adevărul se naște din discuții) dar el însuși nu întreține dialoguri: el vindecă, redînd oamenilor bucuria, le întoarce sănătatea cînd nici un medic de pe lume nu mai poate să le-o redea.

● Al doilea tată al lui Valeri Brumel ● Renașterea campionului ● Victorie!

Prezentîndu-mi-l pe Ilizarov, Brumel îmi spuse arătîndu-l pe Gavril Abramovici:

— Îmi este al doilea tată!

Valeri a stat la Kurgan 4 luni și jumătate. S-a întors la Moscova în septembrie. Mergea sprijinindu-se într-un baston iar pe picior mai avea încă atela lui Ilizarov.

— Mi-o vor scoate peste o lună, **a spus Valeri.**

Nu-l mai văzusem de mult atît de vesel; era sigur că operația reușise, deși nu avea nici o dovadă concretă.

În ziua de 18 octombrie, Ilizarov i-a scos aparatul. A privit piciorul, a mormăit ceva în mustăți. După care i-a smuls lui Valeri bățul și l-a aruncat într-un colț:

— Să nu mai văd acest băț. Nu mai e nevoie de el!

Valeri a făcut cu precauție cîțiva pași. Primii pași pe picioarele proprii! Primii, după trei ani!

— Totuși, șchiopătez, Gavril Abramovici

— Și ai să mai șchiopătezi. Piciorul a uitat să meargă; dă-i timp să învețe din nou.

Apoi a privit cliseele Röntgen și a declarat categoric:

— În acest loc, osul nu se va mai rupe!

Lunile acelea Brumel n-a stat nici o zi în pat. În ziua următoare operației piciorul îl durea, temperatura se menținea ridicată, dar Ilizarov îl gonea, punîndu-l să meargă. Cu aparatul.

— Voi putea sări, Gavril Abramovici?

— Sări, dacă-ți face plăcere. Ce mă-ntrebi pe mine...

VICTORIE!

Aleksei SREBNIȚKI

(Va urma)